

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 16. Epistolæ Constantinopoli ad Papam datæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *adjuvent, sed abesse facultates, quibus*
A. C. 871. *Dignitas Episcopalis fulciatur, cupiditate abstractus loquitur. Quid autem, quoniam ipsum Dei consilia latent, si inter paganos illam civitatem incolentes, aliqui ad vitam essent prædestinati, qui forte, Episcopo verbum Dei prædicante, converterentur? Saltem manere deberet, & Tributum Infidelibus pendere, quod Patriarcha Jerosolymitanus, Christiani Cordubæ, & in aliis Hispania civitatibus faciunt. Ex hac Epistola cognoscimus, Hincmarum, cum Actardum commendasset, non ex proprio sensu, sed ex Regis jussu scripsisse.*

§. XVI.

Epistolæ Constantinopoli ad Papam datæ.

io. 8. Cont.
p. 1170.

Inter hæc Basilius Imperator & Ignatius Patriarcha Epistolas ad Hadrianum Papam, Abbate Theognosto, qui Romam revertebatur, deferente, dederunt. Patriarcha Papam consulebat de Lectoribus a Photio ordinatis, quorum maximus in omnibus locis Ecclesiæ Constantinopolitanæ subjectis numerus erat, ad ordines altiores promoveri possent.

Sup. L. LI.
§. 30.

Petebat etiam, ut Papa dispensationem concederet Paulo Ecclesiæ Constantinopolitanæ Chartophilaci, cui, a Photio in Archi-

Archiepiscopum ordinato, Papa quam-
 cunque Dignitatem, excepto solo Sacer-
 dotio, conferri permiserat. Rogabat er-
 go Ignatius, ut in Episcopatum restitue-
 retur.

Tandem petebat, ut Theodoro Me-
 tropolitæ Cariæ venia concederetur. *E-
 go eum ordinavi, inquit, & propter me
 adversa multa tulit. Cessit quidem per-
 sequenti se Photio, sed pœnitentia facti
 subiit, & ignosci sibi petiit. Legati
 tui ei ministerium Sacerdotii interdix-
 erant, quod Decreto depositionis Ni-
 colai Papæ subscripsisset. Rogamus te,
 ut, si fieri possit, in his tribus articulis
 dispenses.*

Imperator in sua Epistola eandem
 gratiam illis fieri petebat, (*) & signifi-
 cabat, sollicitum se teneri de fortuna
 Legatorum, qui Concilio præfuerant,
 cum de reditu eorum nullum accepis-
 set nuncium. Epistolis juncta erant do-
 na, miseratque Imperator pannos pre-
 tiosos, quorum nomina sunt admodum
 peregrina. Patriarcha autem, Evange-
 lium Græco latinum, accurate emen-
 datum, Stolum auro turgentem, Casu-
 lam

Kk 4

(*) Ex his luculentissime probatur, Eccle-
 siam Constantinopolitanam, Imperatore Græco-
 rum, & Patriarcha fatentibus, Romanæ fuisse
 subjectam.

Sæculum IX. lam elegantissimam, & Theriacam pro-
 A. C. 871. batissimam.

Pontifex Imperatori respondit in hunc modum: *Redierunt tandem Legati nostri, sed sero, & exhaustis plurimis periculis, expilati, sociis, quos habebant, amissis & interfectis, omni humano auxilio destituti. Omnes Probi ingemiscunt & mirantur, ipsis solis accidisse, quod antea Sacræ Sedis Legatis sub quocunque Imperatore nunquam, neque nullatenus securitatem proficiscutibus præstitisse. Postquam Legatos a nobis instantissime poposceras, saltem exemplum Michaelis Antecessoris tui sequi debebas, qui missos ad se, cum redirent, dato præsidio munivit. Sed & aliud fecisti, quo omnia pristina in S. Sedem benevolentia signa deleuisti; nempe, te protegente, Frater noster Ignatius Episcopum apud Bulgaros consecrare ausus est. Igitur obtestamur te, ut eum a Reginine illius regionis abstinere compellas. Secus ipse pœnam Canonice non effugiet, & illi, qui in eadem provincia Episcopi nomen assumunt, aut quicumque alius, deponentur; ut nihil dicam de excommunicatione, cui jam nunc subjacent.*

Hadrianus II.
 Imperatori
 Basilio.

Quod spectat ad tres illos articulos, in quibus, instante Ignatio, dispensari petis, ea quæ definita fuerunt, præsertim

de ordinatis a Photio, mutare non possu- Sæculum IX.
 mus, nisi partes in iudicio coram nobis A. C. 871.
 contenderint, & aliquod factum, quod
 antea ignorabamus, edoceant. Absit e-
 nim, ut quod veri affirmavimus, hodie
 negemus, & ab iis, quæ Nicolaus Pa-
 pa vel nos decrevimus, recedamus. Sed
 quæ nuper in Concilio Oecumenico sta-
 tuta fuere, rata maneant. Non est no-
 bis in more positum, pro lubitu Patrum
 nostrorum Decreta eludere, quod apud
 vos non nulli Præsules solent, qui Ca-
 nones Conciliorum vel Sacræ Sedis De-
 creta citant, ubi cuiquam alteri nocere,
 aut causæ suæ patrocinari cupiunt, ea
 vero premunt silentio, ubi ea sibi ad-
 versa & alteri parti faventia habent.
 Ceterum in Theognosto nulla culpa; quia
 nulli labori pepercit, quo ea, quæ petebatis,
 obtineret. Epistola hæc decima Nov.
 Indictione quinta, nempe anno 871. da-
 ta. Et bene hic notandum, quam con-
 stanter Pontifices dispensare recusave-
 rint, & Regulis canonicis immutabiliter
 adhæserint.

Responsum Papæ ad Patriarcham I-
 gnatium datum non habemus, sed alte-
 rius Epistolæ fragmentum, ubi Papa di-
 cit: *Scripsisti, Presbyteros & Episcopos*
nostros e Bulgaria ignominiose fuisse eje-
ctos, quamvis de re ista nullam canoni-
ce sententiam pronunciaveris; quippe

Sæculum IX. *nunquam in hac causa ad iudicium vocati sumus. Si dicas, nos liti occasionem dedisse, cum Presbyteris Sedi Constantinopolitanae subjectis prohibuimus, ne munere Sacerdotali fungerentur, non negamus. Nempe tales erant, qui cum Photio communicabant, & quos bodieque non in Bulgaria modo, sed etiam in Ecclesia universa ab omnibus Sacris suspendimus. Tu quoque, cum te istud non lateret, eos in Bulgaria tolerare non debebas. Præterea ad nos delatum est, quod plura alia contra Canones moliaris, speciatim, quod non obstantibus Decretis ultimi Concilii e Laicis Diaconos subito ordinaveris. An nescis, Photii ruinam inde initium duxisse?*

*Sup. Lib.
LI. §. 48.
vit. Hadr.
in fi.*

His Papæ querelis illud causam dederat, quod, post Colloquium Constantinopolitanum de Bulgaris habitum, Legati Orientis & Græci illos ad ejiciendum Presbyteros Latinos & recipiendum Græcos permovissent. Bulgari itaque Grimoaldum Episcopum Romanum dimittunt, qui divitiis onustus, sine Papæ licentia discedens, amplam Regis Bulgarorum Epistolam attulit. In ea Rex factum istud excusabat, iudicio Legatorum, qui Concilio præfuerant. (*)

(*) Denique, in hac causa etiam, fraudibus Græ-

Grimoaldus vero dicebat, se a Bulga-^{Sæculum IX.}
ris fuisse pulsum; quamvis hujus rei in ^{A. C. 871.}
Epistola nulla fieret mentio, & Presby-
teri itineris socii faterentur, se nec a
Græcis, nec a Bulgaris pulsos, sed a Gri-
moaldo fuisse deceptos. Unde gravis
suspicio in eum cecidit, quod auri ful-
gore occæcatus Sanctum Ministerium
prodidisset.

§. XVII.

*Bulgari Ecclesiæ Constantinopolitanæ
subjiciuntur.*

Illam igitur tempestate factum, quod Bul-
gari, hortatu & donis Basilii Impera-<sup>Const. in
Basil. n. 95.
p. 210.</sup>
toris deliniti, Archiepiscopum Græcum
receperint, & plurimos Episcopos in re-
gione sua ab eo ordinari passi fuerint.
Permuli quoque Monachi illuc missi, qui
rudes instruerent. Itaque Religio Chri-
stiana in illis partibus confirmata est, sed
Ritu

Græcolorum, ab ingenio suo raro diverten-
tium, tam Rex & Bulgari, quam Romani, de-
cepti.

Est autem Res historiæ notissima, Jurisdi-
ctionem in Illyrico peculiarem Romanis Ponti-
ficibus fuisse acquisitam diu ante, quam Epis-
copi Constantinopolitani tam late dominaren-
tur. Ad omnia Græcorum & Orientalium ar-
gumenta responderunt Legati Pontificii in Col-
loquio Constantinopolitano. Sup. Lib. LI.
N. XLVIII.